

Aperitief: By the Rivers of Babylon – Boney M

<https://www.youtube.com/watch?v=ta42xU2UXLA>

met woorden en beelden: <https://www.youtube.com/watch?v=vYK9iCRb7S4>

By the rivers of Babylon
there we sat down
ye-eah we wept
when we remembered Zion (x2)

When the wicked
carried us away in captivity
required from us a song
Now, how shall we sing
the Lord's song in a strange land?
When the wicked
carried us away in captivity
requiring of us a song.
Now how shall we sing
the Lord's song in a strange land?

Let the words of our mouth
and the meditations of our heart
be acceptable in Thy sight, here
tonight. (x2)

By the rivers of Babylon
there we sat down
ye-eah we wept
when we remembered Zion (x2)

By the rivers of Babylon
(dark tears of Babylon)
there we sat down
(you got to sing a song)
ye-eah we wept
(sing a song of love)
when we remembered Zion
(yeah yeah yeah yeah yeah)
By the rivers of Babylon
(rough bits of Babylon)
there we sat down
(you hear the people cry)
ye-eah we wept
(sing a song of love)
when we remembered Zion.
(yeah yeah yeah yeah yeah)

Bij de rivieren van Babylon, daar zaten we
we huilden, toen we aan Sion (het Joodse
land) terugdachten.

Toen de goddelozen
ons wegbrachten in ballingschap
verlangden ze een lied van ons.
Hoe kunnen we nu Gods lied zingen in een
vreemd land?
Want toen de goddelozen
ons wegvoerden in ballingschap
verlangden ze een lied van ons.
Hoe kunnen we nu Gods lied zingen in een
vreemd land?

Laten de woorden uit onze monden en de
mijmeringen van onze harten
U genoeg doen (Ps. 19,15), hier vanavond

Bij de rivieren van Babylon, daar zaten we
Ye-eah we huilden, toen we aan Sion
terugdachten

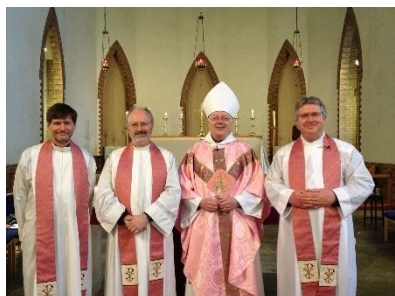
Bij de rivieren van Babylon,
(donkere tranen van Babylon)
daar zaten we *(Je moet een lied zingen)*
Ye-eah we huilden, *(Zing een liefdeslied)*
Toen we aan Sion terugdachten
(yeah yeah yeah yeah yeah)

Bij de rivieren van Babylon,
(woeste gedeelten van Babylon)
Daar zaten we
(Je hoort de mensen huilen)
Ye-eah we huilden, *(Zing een liefdeslied)*
Toen we aan Sion terugdachten
(yeah yeah yeah yeah yeah)

LAETARE

(bron: Wikipedia)

Laetare (Latijn voor Verheugt U) of halfvasten is de vierde zondag in de Veertigdagentijd, een periode van bezinning in het christendom als voorbereiding op het Paasfeest. Op deze zondag wordt gevierd dat de vastentijd halfweg is en dat het Paasfeest in aantocht is. Vanaf de negende eeuw had deze zondag een feestelijk karakter.

Net zoals op zondag *Gaudete* in de Advent mag op die zondag oudroze (= een mengsel van paars en wit) in plaats van paars als liturgische kleur gebruikt worden, in de streken waar dit gebruikelijk is.

Afbeelding: De Anglicaanse bisschop van Willesden, Londen draagt een oudroze kazuifel op zondag *Laetare*.

Laetare wordt genoemd naar het eerste woord uit het *Introïtus* van het *proprium* van de mis:

Laetare Jerusalem: et conventum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum laetitia, qui in tristitia fuistis: ut exsultetis, et satiemini ab uberibus consolationis vestrae

Laat allen die Jeruzalem liefhebben zich met haar verheugen en juichen om haar, laat allen die om haar treuren nu samen met haar jubelen.

<https://www.youtube.com/watch?v=IXhIPtK9ABc>

Intredelied: ZJ 530 Zo vriendelijk en veilig als het licht

<https://www.youtube.com/watch?v=lrAOoI9NPuE>

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zo als een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht
ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn
vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt, en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Weest Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Twee bijzondere beelden van
Toni Zenz:
Als ik val dan val ik altijd in
Gods handen (L)
Geliefd zijn – God houdt van de
mens (R)
commentaar:
<https://zustermarianne.wordpress.com/tag/zo-vriendelijk-en-veilig-als-het-licht/>

Welkom

Lichtpunten zien, perspectief hebben – krijgen
Vreugde putten
Halfweg vasten, een tipje van de sluier op het nieuwe leven wordt opgelicht.

Gebed om ontferming

Omdat ik geen warmte in mijn handen droeg,
geen vriendelijk licht in mijn ogen,
omdat ik een woord van bemoediging oversloeg,
niet mild, niet geduldig was of zonder mededogen: Heer, ontferm U over ons.

Omdat ik vreugde van mensen heb gedooft
en een schaduw legde over hun vrede,
omdat ik soms niet in uw mensen heb geloofd
en niet tot U in deemoed heb gebeden: Christus, ontferm U over ons.

Omdat ik de schoonheid van uw schepping heb ontkend,
omdat ik mensen toch heb pijn gedaan
en voor hun nood mijn ogen heb afgewend: Heer, ontferm U over ons.

Genees ons, Heer, met uw heilig vuur,
en leer ons leven als uw Zoon
Wees ons niet alleen in dit uur nabij,
maar ga met ons mee, nu en altijd, in eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed

Goede God, dag en nacht wisselen elkaar af.
Zo gaat het ook met licht en duisternis in het leven van iedere mens.
Geef dan God, dat er, in onze duistere momenten,
mensen om ons heen zijn,
die ons troosten en weer blij maken,
die ons lichtpuntjes laten zien.
Geef dat wij het licht dat in ons brandt,
met anderen delen.
Want zo hebt U het toch bedoeld:
een wereld waar mensen omzien naar elkaar
en zo meebouwen aan Uw Rijk dat komen zal. Amen.

Eerste lezing: (2 Kron. 36, 14-16. 19-23)

Uit het tweede boek Kronieken

14 In die dagen vielen de voornaamste priesters
en het volk zelf in groten getale af;
ze bedreven alle gruweldaden van de heidenen
en ontwijdden het huis van de Heer, dat Hij geheiligd had in Jeruzalem.

15 De Heer, de God van hun vaders,
werd niet moe hun telkens weer gezanten te sturen,

want Hij had medelijden met zijn volk en zijn woonplaats.

16 Maar ze overlaadden de gezanten van God met smaad,
sloegen hun waarschuwingen in de wind, en spotten met de profeten,
zodat de toorn van de Heer wel onverbiddeijk moest neerkomen op zijn volk.

19 Zij staken het huis van God in brand, braken de muur van Jeruzalem af,
en alle grote gebouwen van de stad lieten zij in vlammen opgaan,
zodat alle kostbaarheden verloren gingen.

20 Iedereen die aan het zwaard ontkomen was,
liet hij naar Babel in ballingschap wegvoeren;
ze moesten hem en zijn zonen als slaven dienen,
totdat het Perzische rijk aan de macht kwam.

21 Zo ging het woord dat de Heer door Jeremia gesproken had in vervulling:
'Het land zal zijn sabbatjaren vergoed krijgen!'
Het land bleef al die tijd braak liggen en rustte uit,
zeventig volle jaren lang.

22 In het eerste regeringsjaar van Kores, de koning van Perzië,
liet de Heer de voorspelling die Hij door Jeremia gedaan had in vervulling gaan.
Hij gaf Kores, de koning van Perzië, in, om in heel zijn koninkrijk, mondeling en
per brief, een boodschap te doen uitgaan, met de volgende woorden:

23 'Zo spreekt Kores, de koning van Perzië:
De Heer, de God van de hemel,
heeft mij alle koninkrijken van de aarde geschonken.
Hij heeft mij opgedragen
om voor Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, in Juda.
Laten al degenen onder u die tot zijn volk behoren,
onder de hoede van de Heer hun God, terugkeren.'

Tussenzang: Psalm 137 (136) 1-2, 3, 4-5, 6

Refrein: Moge mijn tong in mijn mond blijven kleven
als ik aan u niet meer denk.

Wij zaten aan Babylons stromen en weenden
denkend aan Sion;

En aan de wilgen die daar staan
hingen de citers.

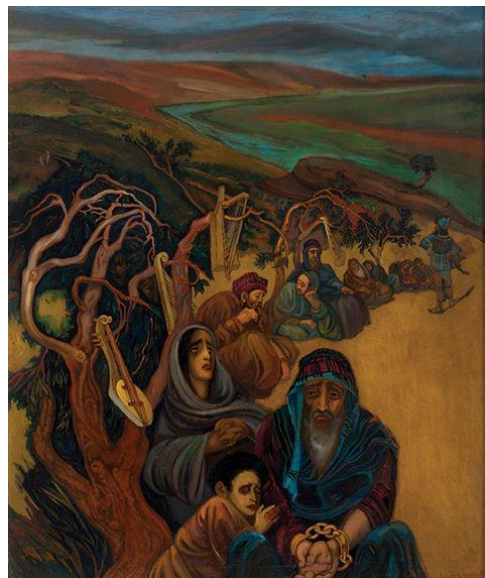
Onze ontvoerders vroegen gezangen,
onze verdrukkers een vrolijk lied:
zingt ons van Sion !

Zouden wij dan van de Heer kunnen zingen
hier in dit vreemde land?

Als ik, Jeruzalem, u ooit vergeet
moge mijn hand verlammen;

Moge mijn tong in mijn mond blijven kleven
als ik aan u niet meer denk;

Als ik Jeruzalem zou willen ruilen
voor wat plezier.

Tweede lezing: (Ef. 2, 4-10)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Efeze.

4 Door zijn grote liefde voor ons heeft God,
die rijk is aan barmhartigheid,
5 ons die dood waren door onze overtredingen,
met Christus ten leven gewekt.
Aan zijn genade dankt u uw redding.
6 Hij heeft ons samen met Hem laten opstaan
en laten zetelen in de hemelse regionen, in Christus Jezus,
7 om in de toekomstige eeuwen
de overgrote rijkdom van zijn genade te tonen,
door zijn goedheid jegens ons in Christus Jezus.
8 Inderdaad, aan die genade dankt u uw redding door het geloof;
en dat dankt u niet aan uzelf. Gods gave is het;
9 u dankt het niet aan uw prestaties, opdat niemand trots zou zijn.
10 Gods werk zijn wij, geschapen in Christus Jezus,
om in ons leven de goede werken te doen
die God voor ons heeft bereid, opdat wij daarin zouden leven.

Lied: ZJ 324 Waar is de plaats die vrede licht

https://www.youtube.com/watch?v=Pjz_CI9U6rA

Waar is de plaats die vrede licht?
Waar wordt aan mensen recht verschaft?
Waar is de God die leven geeft?
In elke mens die liefde deelt.

Ik zoek de plek waar vrijheid heerst,
waar elke mens van angst geneest,
ik zoek de God die armen heelt,
in elke mens die liefde deelt.

Ik zoek het land dat vreugde heet,
vrij van geweld en oorlogsleed,
ik zoek de stad waar God regeert,
in elke mens die liefde deelt.

Hier is de plaats die vrede licht,
hier wordt aan mensen recht verschaft,
hier is de God die leven geeft,
in elke mens die liefde deelt.

Evangelie: (Joh. 3, 14-21)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd sprak Jezus tot Nikodemus:

14 Evenals Mozes in de woestijn de slang omhoog geheven heeft,
zo moet ook de Mensenzoon omhoog worden geheven,

15 zodat iedereen die gelooft, in Hem eeuwig leven bezit.
16 Zoveel immers heeft God van de wereld gehouden,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken,
zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat,
maar eeuwig leven bezit.
17 Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden
om de wereld te veroordelen,
maar om door Hem de wereld te redden.
18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld;
maar wie niet gelooft is al veroordeeld,
omdat Hij niet geloofd heeft in de naam van de eniggeboren Zoon van God.
19 En dit oordeel bestaat hierin:
het licht is in de wereld gekomen,
maar de mensen waren meer gesteld op de duisternis dan op het licht,
omdat hun daden slecht waren.
20 Wie kwaad doet, haat het licht:
hij komt niet naar het licht toe,
want dan worden zijn daden openbaar gemaakt;
21 maar wie de waarheid doet,
komt wel naar het licht toe,
want dan zal blijken dat zijn daden in God zijn verricht.'

Overweging(en)

De popgroep Boney M had in 1978 een wereldhit te pakken met het lied By the rivers of Babylon. Wist je dat dit teruggaat op psalm 137, die we vandaag in de liturgie lezen?

Je weet het of je weet het niet maar na de eerste lezing is er altijd een psalm voorzien, één van die 150 liederen, of gedichten waarvan vele aan koning David zijn toegeschreven en waarin men zich biddend tot God richt voor van alles en nog wat: om Hem te loven en te danken, om te vragen of te smeken of om gewoon om z'n hart te luchten tot God in wie men een bondgenoot weet in goede en kwade dagen. We vervangen het meestal door een lied (dat ook vaak een psalm is) maar in de digitale viering voeg ik altijd de voorziene psalm toe. Vandaag lezen we een stukje uit psalm 137 dat naadloos aansluit bij de eerste lezing. Zoals jullie gehoord hebben wordt in enkele zinnen een donkere bladzijde uit de geschiedenis van het joodse volk beschreven. Door ontrouw en wantoestanden is Jeruzalem verwoest geworden en het volk in ballingschap gestuurd. 70 jaar lang zou dat duren. Nu, de lezing eindigt met hoopvol nieuws, in die zin dat ze terug naar huis mogen en er een nieuwe tempel mag en zal komen. Maar eerst is er die lange ballingschap waaraan geen einde lijkt te komen. De psalmist zingt: we zaten aan Babylons stromen en weenden terugdenkend aan ons land, ons volk, de mooie, gelukkige tijd die we ooit kenden en zijn kwijtgespeeld. Boney M maakte er een vrolijke dansplaat van maar zo leuk was het niet. Dat ze er serieus doorzaten blijkt uit het feit dat ze niet meer konden zingen: hoe kunnen we over Sion en over God zingen, wij die alles kwijt zijn, ons land, onze vrijheid, onze identiteit, ons geloof en vertrouwen... ?

Ja, de ballingschap hakte er hard in. Net zoals heel de corona-crisis nu. Eigenlijk ook een soort ballingschap waarin we sedert een jaar in verzeild zijn geraakt. Gelukkig hoeft het geen 70 jaar te duren, enfin laat ons hopen! Nee, dankzij de wetenschap hebben we perspectief, uitzicht op een nieuw begin. Weet je, van iedereen die al het geluk heeft gehad één of twee vaccins te krijgen hoor ik dat

er een hele pak van hen afvalt. Ik was zot content, zei iemand me. Het gaf mij een diepe, intense vreugde. En nu maar hopen dat iedereen zo vlug mogelijk kan gevaccineerd worden.

Toen het Latijn nog de taal van de liturgie was, heette deze vierde zondag van de vasten zondag Laetare, nu is het alleen nog Half vasten. Laetare, dat betekent: wees blij, verheug je.

Vreugde is iets anders dan plezier maken, fun hebben, lol trappen. Vreugde, blij zijn, raakt je binnenste, borrelt op in je binnenste. Niet alleen omdat je iets moois meemaakt. Sterker: die vreugde kan zich als een genade aan je openbaren op momenten dat je het allemaal moe bent, dat het je teveel wordt, dat je er niet meer tegen op kunt, dat je er geen zin meer in ziet.

Ik hoop en wens dat iedereen in deze dagen zijn momentje van vreugde mag vinden; zo'n onverwacht moment van diep geluk dat je intens raakt en blij maakt, waardoor je weer hoop en perspectief krijgt en er weer tegenaan kunt. Voor een student kan dit het horen zijn dat men tegen eigen verwachting in toch geslaagd is. Ik hoorde het gisterenavond van iemand, vandaar dit voorbeeld. Maar er zijn nog zoveel andere voorbeelden van diepe intense en warme vreugde die we kunnen ervaren. De kunst is het ook te zien en ervoor open te staan. Je zou het ook kunnen omschrijven – in de lijn van het Evangelie vandaag – als licht in de duisternis. Vorige week heeft Jezus lelijk huisgehouden in de tempel. Een zekere Nikodemus, een rabbi of een geleerde, heeft hem beziggezien. Hij zit met vele vragen en komt niet toevallig 's nachts (duisternis) Jezus opzoeken. Hij ziet ook wel in wat Jezus te wachten zal staan als Hij zo voortdoet. Maar Jezus weet met het beeld van de slang op de stok (nota bene: het symbool voor de geneeskunde) hem perspectief te geven: het kwade zal hem niet klein krijgen, ook al zal Hij eerst veel moeten lijden. Dat is licht zien en licht aanreiken. Niet evident en vaak moeilijk te vatten voor wie midden in het lijden of een ballingschap, een woestijn of een rouwperiode zit. Jezus lijkt te zeggen: heb vertrouwen, alles komt goed.

Ik eindig dit woordje met de verwijzing naar een andere psalm, psalm 126, die we ook als slotlied zullen zingen: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap dat zal een droom zijn. Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn. God, breng ons dan thuis, keer ons tot leven.

Ik hoop en wens het van harte, op deze laetare- vreugde zondag.

(Miguel Dehondt)

Mogen mijn werken in God zijn!

Bent u, Heer, de slang waarvan onze voorouders zich niet mochten afwenden als ze gered wilden worden?

Ik wil jou volgen, Heer,
ik wil in jou geloven.

Het lijkt eenvoudig: opkijken naar jou, meer niet.
Maar het duister is om mij heen.

Het kwaad dat ik doe, verontrust mij,
terwijl jij het al vergeven hebt.

Licht over mijn kwaad is beter
dan duisternis zonder geloof.

Zou dat kwaad mijn dood betekenen
als jij mij onder je vleugels neemt?

Laat mij doordringen tot de waarheid,
laat mijn werken in God zijn,
laat ze tot vrede en welzijn leiden.

God, jij hebt de wereld liefgehad
en jouw Zoon heeft geleefd als mens.
De eeuwigheid is mij al geschonken!
Zo zij het!

(Anne Soupa – Wouter Meeus)

Als je in Jezus gelooft,
heb je vertrouwen in Hem.
Je luistert naar Hem,
want je weet
dat zijn woorden ons alleen maar
willen verlichten en bemoedigen.
Je kijkt naar Hem op,
want je weet
dat zijn daden geen ander doel hebben
dan mensen uit hun mislukkingen
en hun angsten te bevrijden.
Je volgt Hem, je gaat met Hem mee,
want je weet dat Hij
geen ander verlangen heeft
dan ons
naar een eindeloze vreugde te leiden.
Als je in Jezus gelooft,
geef je Hem je totale vertrouwen,
want je weet dat Hij bereid is
zijn leven te geven
uit liefde voor alle mensen. (André Thoonen)

Gesprek tussen Jezus en Nicodemus (1948)

Dit kleien beeld van Gustav Hagestange stelt de ontmoeting tussen Jezus en Nikodemus voor. Wanneer we het beeld aandachtig beschouwen, valt op dat beide mannen lijken te zwijgen. Het zijn veeleer Jezus' handen die spreken. Ze maken een zegengebaar. Ze wekken de indruk dat ze Nikodemus het liefst in de goede richting zouden willen duwen, maar Jezus houdt zich beschoomd in. Waar Jezus zijn ogen heeft neergeslagen, kijkt Nikodemus nog met lege ogen in de verte. Hij denkt na over wat hij gehoord heeft. Zijn hoofd lichtjes opzij in Jezus' richting, in de luisterhouding. Hij weet het allemaal zo net nog niet, ziet het nog niet. Het mooie van de afbeelding zit hem in het feit dat Jezus niet de aandacht op zichzelf richt, maar Nikodemus een perspectief wil bieden, toekomst, visioen in de verte.

<https://www.kuleuven.be/thomas/page/bijbelfiche-opnieuw-geboren-woorden/>

'1992 was een bijzonder jaar. 500 jaar eerder zette Columbus voet aan land in het 'nieuw ontdekte continent'. Overal in Latijns-Amerika waren er vieringen om deze mijlpaal te herinneren. Voor de oorspronkelijke bewoners was deze ontdekking echter de start van eeuwen onrecht, verovering, ontwrichting, grote armoede. De partners van Broederlijk Delen wilden een andere herdenking. Voor hen stonden de erkenning van identiteit, respect voor waarden en tradities en erkenning van de gemeenschappen voorop. In die zomer leerde ik de boerengemeenschappen in de hoge Andes in Peru kennen en zag hoe zij bedreigd worden door internationale mijnbouwbedrijven. Ik leerde ook het werk van Broederlijk Delenpartners kennen en zag hoe zij deze gemeenschappen juridisch ondersteunen in hun strijd om grondrechten.'

(Uit een getuigenis van Cecile Hennissen, vrijwilliger van Broederlijk Delen)

Woorden van geloof:

Ik geloof in de Vader,
Schepper van hemel en aarde,
Bron van mijn leven,
Zin en Grond van mijn bestaan,
Hoop en Uitzicht door alles heen.

Ik geloof in Jezus,
mensgeworden Zoon van God,
geboren uit Maria en de H. Geest.
Vol liefde voor alle mensen,
groot en klein,
sterk en zwak,
gekend en miskend.
Daarom werd Hij gekruisigd en is Hij gestorven
om Leven te zijn voor mensen van alle tijden.

Ik geloof in zijn Geest,
die levend maakt en kracht geeft,
die wegen opent en toekomst biedt.
Hij werkt in mens en tijd
en maakt de liefde waar.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die op weg is van donker naar Licht,
van nacht naar dag,
van gebondenheid naar bevrijding,
van einde naar eeuwigheid.
Ik geloof in dit Leven, begin zonder einde
dankzij Jezus, de Christus, de Heer. Amen.

Voorbeden (accl.: Ubi caritas et amor, Deus ibi est)

Heer, laat Uw licht schijnen over allen
die ons voorgaan in Kerk en maatschappij.
Dat zij het zicht op U niet verduisteren,
maar een lichtend voorbeeld zijn in hun dienen en luisteren.
Laten wij bidden...

Heer, laat Uw licht schijnen over allen
die de klappen opvangen van onze maatschappij
zo vol wetten en regeltjes.
Dat zij een plek vinden onder Uw zon
en geaccepteerd worden
door de mensen om hen heen.
Laten wij bidden...

Heer, laat Uw licht schijnen over allen
die in hun persoonlijke relaties in het duister verkeren.
Dat zij oog hebben voor het goede in de ander
en gehoor vinden in hun verdriet en radeloosheid.
Laten wij bidden...

Lied: **Dat wij volstromen met levensadem**

<https://www.youtube.com/watch?v=WMLqL5h7KHg>

interessante uitleg: <https://www.tweeofdriebijeen.nl/dat-wij-volstromen/>

Dat wij volstromen
met levensadem
en schreeuwen
eindelijk geboren.

Dat wij volstromen
met levensadem
en lachen
eindelijk geboren.

Dat wij volstromen
met levensadem
en weten
eindelijk geboren.

Tekst: Huub Oosterhuis; muziek: Bernard Huijbers

"In de drie fasen van schreeuwen, lachen en weten is er steeds het gebed: dat wij volstromen. De levensadem is onontbeerlijk, zonder die levensadem ook geen leven. Maar het is de levensadem in de breedste zin van het woord. Het is niet alleen lucht in de longen, het is ook voelen dat je de geest krijgt. Zonder de geest ook geen leven. Het is een gebed om het hoogst noodzakelijke, om adem voor je lichaam en voor je ziel. En je bent je er terdege van bewust dat die levensadem een gave is.

In drie coupletten die bijna identiek zijn bezingen we, dat het geboren worden en de geest krijgen een proces is dat je hele leven doorgaat. Het is bij uitstek een tekst om in canon te zingen. Omdat het bij ieder mens weer een ander proces is. De een komt, om

maar bij de tekst van het lied te blijven, eerder tot 'lachen' of tot 'weten' dan de ander. En het is dus ook helemaal niet belangrijk, dat het met grote snelheid gaat. Belangrijk is te weten dat je er een leven lang over doet. En misschien wekt dat wel verbazing. Misschien dacht je (lachend?), toen je twintig was: nu ben ik er, ik heb geleerd wat er te leren is. En later denk je dat misschien als je vijftig bent (wetend?) of als je met pensioen gaat of wanneer dan ook. En steeds merk je dat je toch ook nog 'geboren moet worden', dat je jezelf open moet stellen om te kunnen volstromen. Het lied is eigenlijk verwant aan 'Herschep ons hart, heradem ons verstand'. Al zingend weet je, dat lichaam en geest één zijn. En dat je steeds opnieuw geboren moet worden, geboren kunt worden, hoe oud of jong je ook bent." (Gerard Swüste – 2of3 bijEEN)

Gebed over de gaven

Zie ons hier rond deze tafel, God.
Als mensen van goede wil
willen wij Uw weg gaan, willen wij leven in Uw Licht.
Aanvaard ons, met onze gaven en onze fouten.
Kom ons tegemoet in dit brood en deze beker,
door Jezus Christus, Uw Zoon. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.

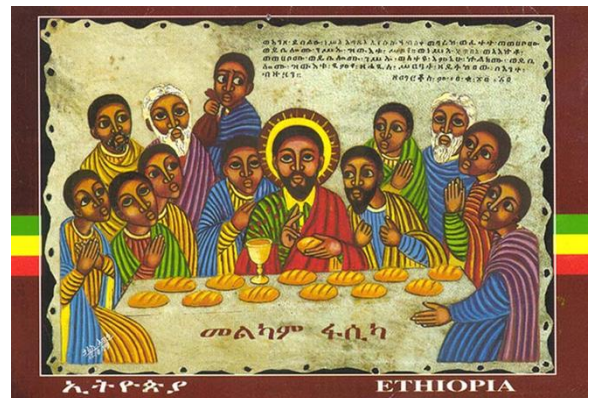
Want daarom hebt U ons geschapen
en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U,
Schepper van al wat bestaat;
gezegend bent U,
die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam,
Heer, onze God, en aanbidden U met de woorden:

Heilig, heilig, heilig de Heer ...

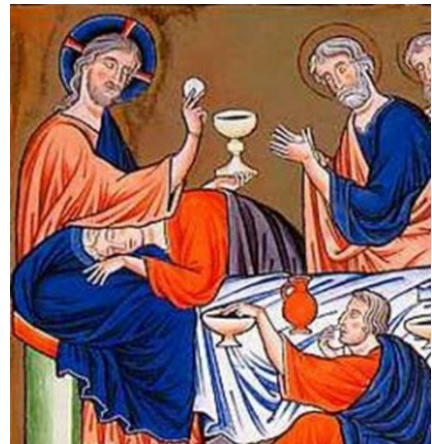
Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft zichzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:

Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken
blijven wij het Brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.
Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaar hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.
Met Hem en in Hem
zijn wij uw mensen,
zijt Gij onze Vader,
nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Richten wij ons, als broeders en zusters met elkaar verbonden,
tot onze God van Liefde
met de woorden die Jezus ons heeft voorgezegd:

Onze Vader,...

Waar wij onszelf zoeken, God,
klinkt uw Woord: "Geeft Gij hun maar te eten".
Waar uw opdracht ons zwaar valt,
zegt U: "Mijn Geest zal u tot kracht zijn".
Blijf ons nabij met uw Woord en uw genade
die ons tot doeners van uw Boodschap maken.
Dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk,...

Vredeswens

Heer, Jezus Christus,
door God gezonden als teken van zijn Liefde,
schenk ons uw vrede
opdat wij uit het duister zouden opstaan.
Laat ons leven in uw Licht
en vrede brengen in onze dagen.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Liederen: ZJ 922 Als God ons thuisbrengt (ps. 126 – Huub Oosterhuis)

https://www.youtube.com/watch?v=h3uF_3lrL3M

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. (2x)

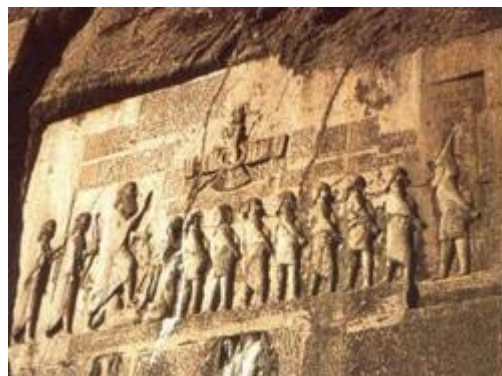
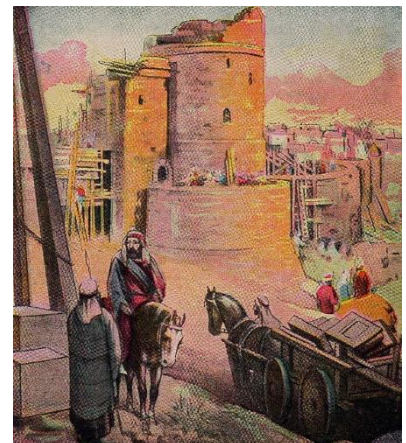
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen".
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. (2x)

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. (2x)

Zerfließe, mein Herze uit Johannes-Passion BWV 245 – J.S. Bach

<https://www.youtube.com/watch?v=kjLifSaFlfQ>

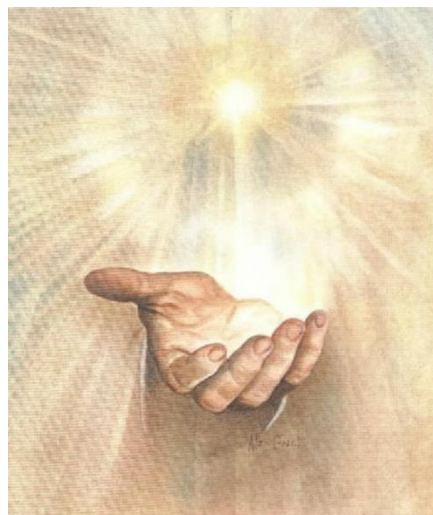
De aria 'Zerfließe, mein Herze' uit de Johannes-Passion, hier uitgevoerd door de Nederlandse Bachvereniging voor All of Bach. De Johannes-Passion was de eerste passiemuziek die Bach als cantor in Leipzig schreef. Het passieverhaal zoals dat wordt verteld in het evangelie van Johannes, verschilt van dat in de drie andere evangeliën – die van Matteüs, Lucas en Marcus. De nadruk ligt bij Johannes op de goddelijke afkomst van Jezus. Door het lijden heen blijft die goddelijke afkomst steeds een rol spelen, Jezus wordt nergens zo menselijk als in de andere evangeliën.

Zerfleiße, mein Herze, in Fluten der Zähren
Dem Höchsten zu Ehren!
Erzähle der Welt und dem Himmel die Not:
Dein Jesus ist tot!

Los op, mijn hart, in vloed van tranen
om de Allerhoogste te eren!
Vertel de wereld en de hemel de angst:
Uw Jezus is dood!

Slotgebed: (BD)

Nu wij Jezus hebben herkend
in het gebroken brood en de geschonken wijn,
-weldadig licht dat ons omgeeft-,
bidden wij om uw grote liefde, Ene
die ons met elkaar verenigt.
Bidden wij ook om uw grote inzicht
zodat we de tekens van deze tijd blijven verstaan
en moedige stappen zetten.
Vandaag en de dagen die komen.
Tot er vervulling is. Amen.

Zegen en zending

Moge de wereld van morgen
herbergzamer zijn dan de wereld van vandaag,
meer van vrede vervuld dan gisteren,
meer opgestaan uit armoede en onrecht.
Moge Hij ons daartoe zegenen
die wij Vader van alle volkeren noemen,
die in Jezus zijn verwachtingen jegens ons uitsprak,
en die door zijn bezielende Geest
ons in licht en liefde doet leven.
In de naam van + de Vader, zijn Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Doe mee (en laat je vaccineren!)

lied van Rik Decramer – Mark en Jo Verraes gebaseerd op “t Is weer voorbij die mooie zomer” van Gerard Cox

<https://www.youtube.com/watch?v=m7wGiUKA24Q>

Je hebt er een jaar lang naar uitgekeken.
Het virus houdt ons zolang in de greep.
Traag en langzaam kruipen al die weken.
Al onze plannen zijn ineens om zeep.
De kinderen kunnen niet naar school,
de tieners die zijn op den dool,
we kunnen onze eigen kroost niet zien.
De winkels en cafés op slot, iedereen blijft in zijn kot
en wij, muzikanten zijn werkloos bovendien.

Doe mee en laat je vaccineren
met z'n allen keren we het tij.
Ja, dat prikje in je arm moet je proberen
en voor je 't weet is heel het virus al weer lang voorbij.

De wereld ging op slot, gedaan met reizen.
Geen skitrips meer, geen vliegtuig naar de zon.
We moeten in ons kleine landje blijven.
Geen mens die nu nog weet hoe dit begon.
En plots kwam er een variant uit Afrika en Engeland,
we werden de berichten stilaan moe.
Het vaccin wordt massaal besteld, de dosissen per zes geteld
en ja, we zijn nu aan die vaccinatie toe.

Doe mee en laat je vaccineren
met z'n allen keren we het tij.
Ja, dat prikje in je arm moet je proberen
en voor je 't weet is heel het virus al weer lang voorbij.

Jij en ik laten ons vaccineren,
zo gaan we voor de groepsimmunititeit.
Het spuitje zelf zal niemand van ons deren.
Dan is ons vroeger leven weer een feit.
Een handje hier, een knuffel daar, nu lijkt dat zo'n raar gebaar.
Het lijkt bijna voltooid verleden tijd.
Met vrienden terug samenzijn, gezellig bij een glaasje wijn,
ja ons leven krijgt dan weer meer kwaliteit.

Doe mee en laat je vaccineren
met z'n allen keren we het tij.
Ja, dat prikje in je arm moet je proberen
en voor je 't weet is heel het virus al weer lang voorbij.